

lovgives paa dette Omraade, skulde man undgaa dette. Det forekommer mig nu, at de Regler, som findes udtrykte her i Lovforslaget, ere noget for slappe; de ere ikke tilstrækkelig bestemte nok, for at dette Formaal kan opnaas. Det hedder alt for ofte i Forslaget, at det *kan* indrettes saaledes og saaledes i den Henseende, men jeg mener, at man maa sikre sig, at de væsentlige og afgørende Lejlighedsmomenter virkelig blive tagne i Betragtning, saaledes som Lovens Mening jo er, og i den Henseende forekommer det mig, at man maa foretrække Skattekommissionens Forslag, thi der hedder det dog med Hensyn til Lejlighed, at der kan finde en Forhøjelse Sted paa Grund af forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særligt heldige Driftsforhold, eller en Nedsættelse paa Grund af forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflok, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar. Der gives saaledes en bestemt Antydning af, at disse meget væsentlige og afgørende Momenter for en Mands Skatteevne skulle tages i Betragtning. Det forekommer mig, at man meget vel kunde indsætte en Bestemmelse baade i Regeringens og i Skattekommissionens Forslag om, at saadanne Hensyn *skulle* tages i Betragtning, medens begge Forslagene, Regeringens i noget større Almindelighed, kun sige „*kan*“. Jeg ved meget vel, at der er en Grænse for, hvor vidt man kan gaa paa dette Punkt; man kan ikke gaa grumme vidt, men dog noget videre, end det foreliggende Lovforslag gør. Jeg har en Erindring fra min Amsraadstid, hvor jeg havde den Ære at være Formand i Amsraadets Skatteudvalg, om, hvorledes man der skulde afgøre Skatteklager. Det skete, forekommer det mig, paa en fuldstændig rigtig Maade, nemlig saaledes, at naar der var Tale om Formue- og Lejlighedsskat, og en Mand klagede over sin Skat, saa blev det hans Sag at oplyse, hvorledes samtlige Momenter, som burde tages i Betragtning, ogsaa efter de bestaaende Vedtægter, stillede sig. Det var hans Sag at godtgøre, at han var sat i uforholdsmæssig Skat i Sammenligning med andre, og naar han kunde godtgøre det, blev det udlignet, og

han fik en Nedsættelse. Dette forholdsmæssige med Hensyn til samtlige Momenter var i de Landkommuner, jeg har kendt til, det afgørende, og det forekommer mig, at det bør være saaledes i enhver Kommune, hvor man ligner efter Formue og Lejlighed. I mange Købstæder har man den Opfattelse, at naar en Mand har f. Eks. 3,000 Kr. eller derover, saa betragter man ham, ligegyldig hvorledes hans Forhold ellers ere, som en Krøsus. Man paaligner ham samme Skat, enten han sidder med en stor Familie eller er uden Familie; man mener, at, naar en saadan Grænse er naaet, saa er der Rigdom til Stede og intet andet Hensyn at tage. Jeg mener, at ved Formue og Lejlighed er det ikke rigtigt, og kan man ikke ved en ny Lov komme videre i saa Henseende, er der ikke opnaaet ret meget. Jeg vil indrømme, at det jo væsentlig er Administrationen, man skal støtte sig til, naar man tillægger Forslaget samme Betydning som jeg, idet Ministeriet jo skal approbere de forskellige Vedtægter. Men som det er gaaet hidtil, har der ikke været nogen stor Garanti i den Henseende. Thi det er mig bekendt, at Indenrigsministeriet har approberet Vedtægter, hvor man kort og simpelt har sagt, at Formue- og Lejlighedsskatten maa paalignes i Overensstemmelse med Reglerne i Indkomstskatteloven af 2den Juli 1870. Jeg mener, der er nogen Anledning til at være opmærksom paa dette Spørgsmaal, og jeg skal præcisere mine Bemærkninger i saa Henseende ved at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, om der ikke, for at opnaa det, som jeg mener, der bør tilsigtes, kunde gives noget mere bestemte Regler om de Momenter, som skulle optages i Skattevedtægterne, og som der skal tages Hensyn til.

Da jeg nu en Gang har faaet Ordet, skal jeg tillade mig at gøre et Par enkelte Bemærkninger om Lovforslaget i dets Helhed. Den højtærede Ministers Forslag om en Næringsafgift til Kommunen og navnlig den ny og fuldstændig originale Regel om Forskelsbeskatning forekommer mig at være meget interessant, allerede fordi det er saa fuldstændig nyt; under alle de mange tidligere Forhandlinger har man aldrig